

“Vam tenir sort, érem compatibles”

“El juny del 2015 els meus ronyons estaven filtrant un 12% i les opcions eren dues: trobar un donant viu o entrar a diàlisi”

“Tres mesos després de l'operació, amb la Dèlia vam pujar al Puigmal per celebrar que tot havia anat bé”

Xavier Moll i Dèlia Flores practicant esport CEDIDA.

Al maresmenc Xavier Moll fa 30 anys i en una prova d'esforç de ciclisme els metges li van detectar una proteïna en sang perjudicial que el va obligar a fer controls periòdics a l'hospital Germans Trias i Pujol de Badalona. “Després d'una primera intervenció per resoldre el reflux d'orina, amb els anys la funció dels ronyons va anar baixant, però no podia saber quan seria necessari un trasplantament”, recorda. I afegix: “El juny del 2015 el metge em va informar que havia arribat el dia. Els meus ronyons estaven filtrant un 12% i les opcions només eren dues: trobar un donant viu o entrar a diàlisi.” Quan ho va explicar a la seva dona, Dèlia Flores, la resposta va ser immediata. “Em va dir que l'endemà truqués a l'hospital i que comencéssim el procés.” La Dèlia va superar totes les proves –el donant se'n fa tantes o més que el receptor–. “Vam tenir sort, érem una parella compatible també en el ronyó i a finals de setembre ens vam operar”, diu Moll, que puntualitza que la intervenció era a la tarda “i al matí tant ella com jo vam anar a treballar”. La recuperació va ser ràpida en els dos casos. “Tres dies després jo ja caminava per l'hospital i passats quinze dies ja pujava muntanyes”, explica, i destaca que poc després va recuperar la

rutina d'agafar la bicicleta i d'anar al gimnàs. Xavier Moll considera que en aquest cas l'esport, una constant a la seva vida, ha estat també decisiu en el retorn a la normalitat després del trasplantament. “Tres mesos després de passar per la sala d'operacions, amb la Dèlia vam pujar al Puigmal per celebrar que tot havia anat bé i que el cos responia als reptes”, assenyala.

Xavier Moll insisteix en la importància del paper del donant viu en tot el procés. “Ara està començant a canviar, però els donants havien quedat en un segon pla. Les administracions focalitzaven tot l'esforç en la donació en si, però oblidaven una mica el compromís i la generositat de qui dona una part del seu cos.” I considera bàsic fer arribar el missatge que el donant “pot continuar fent la seva vida d'abans, sense cap impediment.”

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 07-12-2022, Pàgina 6

-El Punt Avui. Nacional 07-12-2022, Pàgina 6

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/14-salut/2227697-vam-tenir-sort-erem-compatibles.html>